

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICO CATALANISTA

Any 4.— Núm. 144.— Diumenge 10 de Maig de 1903.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrechs públichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils sino tot quant se refereixi á la organització interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya's tallin en l'última instància's plets y causas: volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forosa presti servey tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

La festa dels Jochs Florals

Després d'un any d'interrupció se celebrà lo diumenge prop passat en l'historic saló de Llotja l'hermosa festa de la poesia catalana. Lo darrer any se celebrà en aquell recó de Catalunya que viu al domini d'un altre Estat, sota les voltas venerandas del monestir de St. Martí de Canigó, y ja feya tres que's accents vibrants de la nostra amada llengua, cantada y festejada pels nostres poetes, eran interromputs pel soroll dels sabres y garrots que, esgrimit pels encarregats de garantizar l'ordre, atropellava ciutadans pacífichs y indefensos.

Aquest any la festa dels Jochs Florals ha sigut una festa de pau; los nostres paternals governs y's seus delegats tenen altres coses de què acuparse. La concurrencia, nombrosa com sempre, desitjosa d'aplaudir als poetes llorejats. Entre's demés adornos acostumats del saló si destaca un grans pendóns, en los que s'hi llegien los noms de Verdaguer, Pagès de Puig, Rosselló y Thos y Codina, mestres en Gay Saber, morts en lo transcurs de l'any. Una cosa s'hi veia mancar y era l'ensenya de la patria, feta retirar per l'autoritat que en us d'un dret que la llei no li reconeix, priva als bons catalans de l'ús d'un sagrat deber, lo d'honorar la bandera catalana, que és al mateix temps espanyola y ben espanyola.

Als acorts de la marxa del rey don Joan, començà la festa. Ocupà una de les presidencies lo que ho és del Consistori senyor Franquesa y Gomis, qui seya entre'ls diputats provincials senyors Bertrán y Musitu y Carreras, y l'altre'l doctor don Sebastià Puig, en representació del Cardenal Casanellas, qui tenia al seu costat als regidors senyors Carner y Més.

Lo discurs del president

Don Joseph M.ª Roca dona lectura al discurs del president del Consistori, senyor Franquesa, que resulta brillantissim.

Se comensa en ell fent memòria de las circumstancies que varen motivar la suspensió de la festa dels Jochs Florals l'any passat, y de la superba acullida que a la poètica institució vā donar l'ilustre Bisbe de Perpinyà, de qui fa lelogi, a l'iglesia del Monestir de Sant Martí del Canigó, la muntanya bressol de la nostra patria tan brillantment cantada per mossèn Cinco, al qui dedica un sentidíssim record, tot posant de relleu la imatge figura del gran poeta.

Aixis mateix se fa historia dels poetes y mestres en Gay Saber, que seguiren a l'eximi autor de «L'Atlàntida» cap a mellor vida, y són en Rosselló, en Pagès de Puig y en Thos y Codina.

Entrant tot seguit en materia, fa avinent l'autor del discurs que'l tema del mateix devia ésser enguany l'elogi de la nostra llengua per vía de protesta contra un decret promulgat no fa gaire, atentatori a l'idioma de Catalunya.

Respecte aquest punt, se fa esment del fet que quan las personas religiosas se senten feridas en las seves creences, fan funcions de desagradis a Déu més solemnes que mai, per treure la conclusió de que's catalans, ferits en lo més viu dels seus sentiments per l'afront que s'ha fet al seu llenguatge, deuen també enguany convertir la festa dels Jochs Florals en un acte de desagravis a la nostra parla, rendintli culte devant l'altar de la poesia. (Grans aplausos).

Diu que la llengua catalana, tal com los rius del nostre terrer, que naixen al cor de las montanyas per morir al mar, despresa de fertilizar lo seu terrer, té las seves fonts en los Pirineus y s'escampa per tota la mar

mediterrània, imposantli las seves lleses y dominantla per medi dels homes que la parlen.

La llengua de Catalunya—diu—és llengua de llibertat y's exèrcits catalans de mar y terra la portaren triomfant als pobles oprimits.

Malgrat això, los nostres enemicichs la troban lletja; no li devia pas trobar tant com això la Reina dels Àngels quan volgué que fossin catalans los fundadors de l'obra de la Mercè y que en català portessin la llibertat als cautijs de Murcia.

Los redemptors tots eran fills de nostra terra y gairebé tots los redimits castellans o andalussos, que tampoc devian trobarla lletja, ans bé, al veïners deslliurats en nom d'ella del seu captiveri, exclamaran: «Benehida sigas, oh llengua de la llibertat!» (Grans aplausos).

Valencia, Mallorca, Murcia, Sicília, Còrcega y Cerdanya son llibertades de l'invasor per gent que parla en català y contemplan sobre la mar las seves naus victoriosas com naus del deslliurament.

De las grandesas passadas, a Catalunya no més n'hi ha quedat lo seu idioma, porque és lo sagell de la seva rassassa y no pot morir sense que aquella mori.

Sí avuy resucitaven los reys d'Aragó, tal com los Sants Dòments de la tradició piadosa, trobarian que tot s'ha trasmudat ménys la llengua; encara la coneixerian la nostra parla, encara la veurián sortir de Catalunya pera extenderes a Valencia, a Mallorca, al Rosselló y a la mateixa Cerdanya que treu lo cap entre las ondas del mar, pera proclamar en català l'antiga grandesa de la nostra història. (Grans aplausos).

Lo poble, pera conservar la seva parla, no ha tingut de tancarla dins de cap edifici; los seus acadèmichs han sigut los seus pagessos, los seus pescadors, los seus obrers. (Entusiastas aplausos).

Mal los pesi als nostres enemicichs totas las activitats del poble català son presididas pel seu llenguatge: en català se fa art y literatura, en català fabrica y's negocieja y s'explotan minas y s'escometen grans empresas y s'enviar, riudas d'or al Centre, que engoleix la may sadollada caixa de l'Estat. (Aplausos).

Nò, no desapareixerà la nostra llengua, y encara que la matin de real ordre, lo nostre poble seguirà parlantla, tot fent la mitja rialleta, tot dient, com lo fisich italià, *e pour si mouve*. (Ovació).

Doncs bé, aquesta llengua que abans tingué lloc en totas las cancellerías d'Europa, ara se la llença de las escolas, y a n'el pobre mestre, després d'affrontarsel ab la mesquinesa d'un sòu que ni per viure li arriba, se'l fa passar per l'humillació de semblar foraster devant dels seus deixebles. (Aplausos).

Pera alabar al català no'n cal pas parlar malament de la llengua castellana, però no hi ha cap llengua, per rica y bella que sigui, que no se'n fassi aborable, si l'hem de parlar per fors.

Cert és que no n'hi ha prou ab saber no més que català pera adquirir una mitjana ilustració, però també és cert que'l castellà serveix menys encara pera aquest fi.

Mentre's nosaltres nos afanyem per aprendre llenguas estrangeras, no hi ha cap estranger que vulgi aprendre la castellana; si'l català representa poch dintre d'Espanya, menys significació té'l castellà dintre d'Europa. (Ovació indescriptible que no acaba fins que'l senyor Franquesa s'ajexca a saludar al públich).

No us fieus de l'home de carrera que tinga a la seva llibreria més obres escritas en castellà que en altres llenguas; si és un advocat, alerta

a confiarli's vostres interessos; si és un metge guardeu la vostra salut perque no l'hagueu de menester. (Aplausos y riallas).

Lo centralisme vol esborrar idiomas quan lo que cal és conservarlos tots pera tréurels de l'olví en que jauen, però per més disposicions tiràniques que's dictin contra'l nostre idioma, nosaltres lo conservarem sempre a despit de tot.

La festa dels Jochs Florals és un dels medis més virtualls pera conseguirlo; ells han creat un poema més gran que «L'Atlàntida»: l'epopeya del nostre Renaixement nacional.

Acaba recomanant l'unió de tots los catalans, pera portar a terme la gran obra de la nostra Renaixença y esmentant aquelles paraules d'en Muntaner, qui deya que tots los descendents del gran Jaume I devian estar units per una mateixa voluntat, sense fer cas de las malas llenguas que intentessin separarlos ab propòsit de dividir lo que Déu ha volgut fer ben juntat. (Extraordinaris aplausos).

Lo repartiment de premis

Lo secretari don Antoni Bori y Fontestá, dona lectura d'una ben escrita Memòria en la que dedica un sentit recor a n'els mestres en Gay Saber, Mossèn Verdaguer, Rosselló, Pagès de Puig y Thos y Codina, morts darrerament y a n'els senyors Vayreda, Puigventós, Galofre, Suñer, Pujol y Gallissà y a lonya Carlota de Mena, que també regaren lo seu tribut a la terra durant l'any.

A seguit se dona lectura a n'el fai-lo del Consistori, llegintse'l nom de l'autor premiat ab la flor natural que resultà ésser don Francesch Pujals, autor de la poesia *Idili*.

Lo poeta anomena Reina de la Festa a la distingida senyora donya Rosa de M. Pratjunà de Villar, que porta un rich vestit de seda negra y llueix mantellina blanca.

Després d'ocupar lo trono la Reina entre grans aplausos y d'ésser proclamada com a tal pel president del Consistori, se dona lectura a la composició premiada que és rebuda ab grans aplausos per la delicadesa dels seus conceptes y escultural factura.

Se concedeixen tres accèssits a la Flor, dels que'n son guanyadors los senyors Pujals, Guasch y Suriñach.

L'*Englatina d'or* s'adjudicà a la poesia «Lo Parch», de la que'n resultà ésser autor l'eminent poeta mossèn Jascinto Verdaguer, quina mort ploràns les lletres catalanes.

A l'ésser proclamat lo nom del gran poeta, ressona en la sala un xardorós aplau y entusiastas aclamacions a l'insigne autor de «L'Atlàntida».

Dóna lectura a la composició del senyor Blanch y Piera, rebentla'l públic ab extraordinari aplau.

«Lo Parch» és una alusió al siti que en 1714 sofri Barcelona, describindose superbament en aquesta composició la florida del Parch d'aquella ciutat sobre las runas de l'antiga Ciutadella.

Lo president remercia públicament a la persona que ha tingut la bona idea de portar al certamen aquest hermós treball de mossèn Cinto, quin nom és novament acusat pel públic ab gran entusiasme.

Los accèssits los obtenen los senyors Alomar y Jules Delpon.

La «Viola d'or y d'argent» resulta adjudicada a don Joseph Carner, autor de la composició «La sacra espectació dels Patriarcas», a la que's dona lectura, essent molt aplaudida per l'elevació dels seus conceptes.

Los accèssits resultan concedits als senyors Rovira, Carner y Folch y Torres (M.).

Es proclamat guanyador del premi del Consistori en Víctor Català y de l'accèssit corresponent en Folch y Torres (Joseph M.).

Del premi ofert pel cardenal Casanellas ne resulta ésser guanyador mossèn Angel Garriga, y dels accèssits

dona Dolors Moncerdà de Maciá y don Manel Rocamora.

Tant la poesia de mossèn Garriga, titulada «Enfilall», com la de la sevora Moncerdà, que dú per títol «Brot de passionaria», a las que's dóna lectura, són rebudas pel públic ab grans aplausos.

Seguint antiga costum, se llegeixen poesies dels mestres en Gay Saber, senyors Pagès de Puig, Thos y Codina, Rosselló y Verdaguer, essent aplaudidíssims.

Posa fi a la festa un sentit parlament de gracies de l'individu del Consistori senyor Martí Genís Aguirar, qui és premiat també ab molts aplausos, després de lo qual la concurrencia desfila ab lo major ordre.

¿QUÈ PASSARÀ?

Mentre's la gent política de Madrid s'entretei fent campanyas desinteressades contra aquest o l'altre ministre y's capitostos dels partits del torn pacífich se tiraen los plats pel cap per unes quantas senyalurias vitalícies més o menys, a las capitals de las grans potències europees estan de festa. Fa poc era'l Rey d'Inglaterra que visitava al d'Italia, després l'Emperador d'Alemanya que feya la mateixa ruta, ahir lo President Loubet rebia a l'Edward VII, y demà'l queve de l'Estat francès farà un viatge a Roma....

Potser sí que tot aquest trángol no és més que un cambi mútuu d'atencions y simpatias entre's sobirans dels Estats més forts de l'Europa; mes, així y tot, haurèm de confessar que la pobra Espanya no hi entra pas en lo concert d'aquestas atencions y d'aquestas simpatias. Y si n'hi ha afegeix que la qüestió del Marroc cada dia s'enfosqueix més, que's inglesos han acabat per ara y per molt temps la feina al Sud de l'Africa, y que certas profecias, mirades un temps ab indiferència, van adquirint cada dia forsa y realitat' aplaçadoras, no serà molt difícil sospitar que quelcom greu se prepara y que tal volta no serà Espanya qui menys ne sufrirà les conseqüències.

L'estiu vinent, molt nos enganyem, o serà pròdhic en aconteixements trascendentals, lo mateix a l'interior que a l'exterior. Cal doncs que visquem preparats pera fer valer nosaltres drets quan l' hora sia arribada, mentres los de dalt distrets en lo joch inmoral de la política fulanista no se adonan de que no a tot arreu dormen y de qui hi ha que's sega l'herba sota's peus.

Los que han impedit que fòra de Catalunya arrelés la bona llevor del Regionalisme qu'és y serà y ha sigut sempre'l mèllor estimulant del veritable patriotisme, tal volta's despatràtan quan no hi hagi remey, quan se'l hagi demonstrat d'una manera real y positiva que hi ha nacions mortas destinades a desapareixer.

Lo temps nos ho dirà. Mentre's, creyem que ha arribat lo moment de viure alerta.

Lo Dr. Torres y Bages y el Regionalisme

L'Iglesia és regionalista perque és eterna. Los organismes polítichs, los Estats, se fan y desfan segons las circumstancies, fins se'ls constitueix en congressos diplomàtichs, per lo qual llur duració és sempre limitada, y al desferse, reapareixen las antigues nacions, las unitats socials naturals formades, no en congressos, ni en dietas d'homes d'Estat sinó en los eternals consells de la Província divina. Per això ja la difusió evangèlica se feu no tenint en compte'ls estats polítics, sinó las diverses gents o nacions y's predicà no als súbdits de

l'imperi romà o de l'imperi persa, sinó als fills de Corinto o de Roma, o de Tesalònica o d'Esmirna, o de Galacia. La religió, r'petim altra volta, és una sobrenatural perfecció de la naturalesa, y per això cerca las entitats naturals més que las políticas, és a dir, més la regió que l'Estat, perque és divinament naturalista. La constitució, donada a son eternal imperi per Nostre Senyor Jesucrist, se adapta admirablement a aquest principi. En primer lloc sa Lley és la Lley ab poquíssim més, com ensenya Sant Tomás, y l'externa organització de l'Iglesia és una inmensa federació d'iglesies, formant una sola iglesia; llur autoritat és exercida per una multitud innumerables de primpeps, existint no obstant, lo Vicari del diví Fundador, verdader primpep de tot l'univers essent son dominii imatge d'aquell que abarca totes las foses de la Creació. Cada bisbe és sobirà en certa manera en son bisbat, posseeix los atributs y drets de la sobiranía, ensenya, llegisla, judica, castiga, premia y goberna. Es cert que ell és súbdit d'un altre, de qui reb territori y súbdits; mes los dits drets los té en virtut de sa propia autoritat, no per concessió de l'Iglesia, sinó per lo que'n podriam dir la carta de fundació de la mateixa Iglesia, otorgada per l'autoritat de Jesucrist.

D'aquí resulta una cosa admirable que may s'és vist en la vida civil de las nacions: lo ciutadà de l'Iglesia Universal, qui té un verdader caràcter cosmopolita, qui és ciutadà y correligionari d'homes de totas las rassas y de totas las llenguas, qui pot viure la vida religiosa que professa en totas y qualsevol de las parts del món, en totas y qualsevol de las nacions de la terra; no obstant, no necessita surtit per res del recó ahont ha nat pera satisfacer totes las necessitats de son esperit.

Mes ja no sols trobem l'esperit regionalista en aquestas ingènuas y humils manifestacions de la pietat del poble, si bé autorisadas per la gerarquia de l'Iglesia; se troba també en la legislació canònica, en lo modo de ésser governat tot lo poble cristià. Admet l'Iglesia'l dret consuetudinari que per sa naturalesa és essencialment regionalista, la costum prevalet molt sovint sobre la lley escrita; y és un principi canònic universal que deuen ésser respectades las costums particulars de cada Iglesia. Las grans assambleas eclesiàsticas que anomenam Concilis, provan també aqueixa tendència y principi de la religió cristiana. Reuneix rares vegadas, sols per necessitats que atanyan a tot lo llumatge humà'l concili universal; però es amiga de que sovint se reunes concilis provincials, mes encara sinodos o concilis diocessans.

Si exceptuem l'època en que's constitueixen los pobles com en los temps visigòtichs dels concilis toledans o en los actuals dels Estats Units, gairebé mai se troben concilis nacionals. Tot sovint la política, obra dels homes, pertorba la religió.

Lo regionalisme resplandeix també en lo que atany a l'administració dels bens temporals de l'Iglesia; cada bisbat se'l cuida per ell mateix, fins podèm dir cada parroquia, fins cada

ORNAMENTS D'IGLESIA

Teléfono, 42

Teléfono, 32

RAMBLA DE S. JUAN N° 48

ORFEBRERÍA RELIGIOSA

blicada'l dia 20 de Juny de l'any 1888. Demostrat queda que l'Iglesia d'eu congenierab lo regionalisme per raho de sembla de naturalesa y conformitat d'humor; mes la proclamació canònica de l'amor que l'Iglesia professa eixa forma social y política és de gran preu y vâlva.

Després de publicada aquesta encíclica podem bé dir que'l Papa fa fermansa a la gran aspiració regionalista.

Lleó XIII reclama pel cristianisme, per Jesucrist y pels apòstols, la paternitat de la llibertat, l'igualtat devant la llei y la fraternitat ab qu'es disfressa la boja bacant revolucionaria. Qui pot duptar de l'origen cristianit de la llibertat, l'igualtat y la fraternitat?

Nó, aquestas nobles ideas no circulen en la vida social dels pobles fins després de la redempcio de l'humanitat, obtinguda per la sanch de Cristo; perquè únicament nasqueren com a una conseqüència del verdader concepte, del valor y de la persona humana, enterament desconegut per tot arreu ahont no s'és ficada la doctrina de Cristo, qual gracia fa dels homes déus.

La significació etimològica, propia y clàssica de la paraula *civitas*, és indubtable que's refereix a la comunitat, a l'universitat d'homes usant, l'antich terme, qual vida és comuna y intima; Lleó XIII l'emplea ab singular preferència en les encíclicas indubtablement en aquest sentit. En la que publicà lo dia primer de Novembre de 1885, anomenada *Immortale Dei*, ja hi posa lo següent epígrafe; de *civitatum constitutione christiana*; no usa les paraules *societas* o *regna* o *respublicae*, com podia ferho, sino que cerca lo mot aristòtelic, substancialment regionalista. En la carta que ja abans citarem, dirigida al Cardenal Rampolla, secretari d'Estat, fa ja la seva tendència més manifesta aludint a l'estat felis de las nacions constituidas regionalment; mes en l'actual encíclica *Libertas* ja ex profeso, podem dir que declara ésser la forma regional la que espontàniament brota en una societat qui té vera llibertat. Diu abans que «l'Iglesia no reprén als qui procuran que las ciutats viscan ab lleys propias y que's ciutadans gaudescen de la facultat més ampla d'aumentar sos profits», és a dir, parla benignament de l'autonomia de las regiôns y de la més estesa descentralització administrativa.

(Fragments del llibre «La Tradició Catalana».)

Lo Sindicat dels francs^(*)

Feyá temps que no sentiam parlar del tal Sindicat, obra capdal del gran hisendista Villaverde, mes no tavan sos efectes contraproducents ab la puja continua de los francs, quan aquests días nos parlan los te-

(*) Escrit aquest article, llegim las declaracions d'en Silvela en las que fa constar que no es cert que's disolguï'l Sindicat dels francs, puig diu que no ha estat encara definitivamente constituit per necessitar la sanció del Parlament. Res, que de lo que diem non rebaixem una paraula; quell tal Sindicat es cosa abandonada y que ara tracta de cubrirse'l, fracs ab excusas y allargs.

DE LA
ANTICA FÀBRICA
de SEDERIHS Y TALLER
de BRODATS
DE
Fills de Miquel Gusi
BARCELONA

Artística pera Salóns
en Bronzo
Bronzo-Or
Plata Santamaría
de la casa

A. y A. Santamaría
BARCELONA

Los únichs remeys a seguir són: procurar l'aument d'exportacions, desenrotillar totas las fonts de riquesa interior per fer que las importacions se redueixin a las primeras materias y a pochs més articles, y sobre tot, castigar los gastos superfluos de que tan rublets están nostres presupuestos. Sols aixis pot arribarse a fer alguna cosa de profit.

Ara, mentres nos parlin de que'l presupost de guerra de l'any que veja 154 milions, se projecti fer esquadras, se gasti de la manera que's fa en aquesta terra y's goberns sols se preocupen de seguir lo sistema de *trampa adelante*, que no'ns vinguin ab paliatius com los del pago dels drets ao or, del Sindicat dels francs y de la Sucursal del Banc d'Espanya a París, puig tot això no són més que quèntos, projectes que no tenen cap base sólida y que sols serveixen pera que una vegada més, la gran premsa de Madrid, fins la financeria, vagin d'acord ab lo govern ab la poch lluïda feina d'enganyar al poble fentli alentar esperansas que no poden arribar may a ésser una realitat.

La reunio del Centro Industrial

Com ja varem anunciar, dilluns tingué lloc la reunio convocada per l'important entitat «Centro Industrial» pera tractar dels trascendentals assumpts de las rebaixas de la contribució industrial y del cupo de consums, abduas tan carregadas y exigida l'última ab tant rigor, quan altres pobles pagan gaire bé res, que són bona part de la causa de la crisis econòmica que atravessa nostra ciutat.

Nombrosas entitats correspongueren a la crida del «Centro Industrial», essent la reunio ben concorreguda y estanthi representadas las següents corporacions, societats y periòdics:

Gremis de Taberners, Arròs y llevors, Culliters, Forners y Abaceria; Junta d'Obras del Port, Capitol Catedral, Colegi Mèdic, Societat Arqueològica, Ateneu Tarraconense, Círcol de Tarragona, Centre Català, Club Gimnàstich, Societat de Mestres Fusters, Centre Federal, Associació Catalanista, Tertulia Lliberal, Círcol Lliberal, Diario de Tarragona, La Opinió de la Província, Diario del Comercio, La Cruz, La Atalaya, La Lucha, El Círculo, El Magisterio Tarraconense, Gent Jove y Lo CAMP de TARRAGONA.

Oberta la sessió, lo president del «Centro Industrial» Sr. Ferrater, va donar compte de l'objecte de la mateixa y de la conveniencia de que tots los veihins de Tarragona prestin ajuda al «Centro Industrial» a fi de que las peticions d'aquest siguin com la condensació de las aspiracions de tot lo poble.

Seguidament lo secretari del «Centro Industrial» nostre estimadíssim amich Sr. Lloret, va fer historia de las gestions que ja anteriorment s'havien fet pera conseguir la justa rebaixa de la contribució industrial, y que quan tot feya creurer ab una prompta y favorable solució, sigué desestimada la petició fundanxe ab que si's concedia a Tarragona deuria ésser otorgada també la rebaixa a altres poblacions.

Feren despresa de la paraula's Srs. Llanas, Malé, Cañellas (D. Francesch), Mir y Miró (D. Enrich) Caballé Goyeneche, Ferrer, Ixart, Coca y president del «Centro», remarcant tots l'unanimitat ab que's pensa respecte als assumpts debatuts y exposant cada hu son criteri relativ a los medis més adequats pera que prosperin las justas aspiracions de Tarragona.

Se feu notar la conveniencia de que en aquestas com en altres qüestions d'importancia pera la població, cal la més perfecta unió de tots, deixant per complert de recò personalismes, política y tot quant pugui contribuir a debilitar l'acció comù, y que tota vegada que'l representant del poble és l'Ajuntament, aquest junt ab totas las forsas vivas de Tarragona porti la direcció dels treballs arribants fins a medis radicals si'l govern persisteix en no volquer escoltar petició tan justa.

S'acordà redactar una exposició a l'Ajuntament que firmarán junt ab lo «Centro Industrial» totas las representacions que assistan a la reunio, demanantli que porti la direcció dels treballs pera conseguir per la via legislativa la rebaixa de la contribució y per los medis que's cregui més convenient la del cupo de consums.

A proposta del senyor Ferrer, delegat del nostre setmanari, se demanda la cooperació de la premsa pera fer la campanya a favor dels interessos de Tarragona, oferint son incondicional apoyo's periòdichs allí representats.

En resum, la reunio del dilluns sigue un acte important en lo que vejerem reflectar lo desitj per part de tots de surtir de l'indiferentisme y de l'individualisme que tant mal nos ha vingut fent, pero seguir d'aquí en endavant l'únich camí possible, lo de la fermesa y unió en la reivindicació de nostres drets, única manera de que las peticions del poble sian escoltadas y ateses pel govern central.

Al felicitar al «Centro Industrial» per sus iniciativas, ho fem ab l'esperanza de que'l despertar del poble, l'energia y'l treball de tots, poden ésser en alt grau beneficiosos a nostra benvolguda Tarragona.

DATOS ESTADÍSTICHES

del Port de Tarragona

De la Junta d'Obras del Port y imprems en l'establiment de nostre bon amich Sr. Sugrañes, hem rebut un elegant quadern contenint una curiosa colecció de datos estadístichs referents al mobiment del port de Tarragona durant l'any 1902.

Comensa ab la relació, degudament clasificada, de las mercaderías y demás efectes exportats en cada un dels dotze meses de l'any passat; segueix un estat dels efectes importats y altre de las principals mercancías entradas ab separació dels totals procedents de cabotaje y extranjero y punts de origen més freqüents.

Altre capitol está destinat a ressenyar las cantitats que la Junta de Obras del Port ha percebut per arbitres de carga y descarga durant l'any 1902 y quin total ascendeix a pesetas 125.963'38.

Segueix una relació dels barcos de vela y vapor que han entrat en nostre port ab indicació de classes, nom, nacionalitat, toneladas de registre y número de viatges que cada un ha fet, y un resumen d'aquesta relació ab la classificació dels barcos per banderas.

Altres dos estats se refereixen a mobiment de barcos ab las sumas de son tonelatje, contat per mesos y viatges y'l mateix mobiment clasificat per banderas, mesos y viatges.

Un quadro comparatiu de l'últim quinquenio mostra'l moviment de barcos entrats y surtits, número y toneladas carregadas y descarregadas en nostre port, y acaba tan útil llibret ab las Tarifas d'embarc y desembarc que a l'Aduana y a la Junta d'Obras del Port deuen pagar los barcos segons sa classe de navegació.

Es lo primer any que la Junta de Obras del Port de Tarragona emprén una publicació semblant y cal felicitarla per aquest determini. Reconeguda la practica utilitat de l'estadística, los datos del mobiment del Port podrán ésser de gran profit pera quants s'interessin en assumptos locals, y majorment quan una publicació no interrumpuda, pugui donar lloc a comparacions de l'alta o baixa que en l'importació o exportació sufreixen determinats articles.

Comentaris

«Quitando fierro»

Ja tenim al senyor Salmerón tirant aquila'l vi, talment com si la circular del Fiscal del Suprem declarant subversius certs viscous, l'hagués espatat. Suposèm que no es res d'això, sinó que posat a Madrid l'home's sent gubernamental.

Es lo cas que's jovent republicans de Madrid celebren dues vellades políticas en las que s'esslavissaren conceptes un xich atrevits. Joves, hay que comprimirse, los hi digué Salmerón, olvidant probablement que aquells joves no devian fer més que repetir lo que havien sentit als grans. Després las masses republicanas tractaven de fer una merienda y una manifestació a l'obrirse las Corts, dues coses que s'han esfonzat per indicació d'en Salmerón.

Vaja, si, no'n vé de nou que a provincias hi hagi revolucionaris que pera engrescar als babaus diguin: no me pidais discursos; pedidme fusiles y que posats a Madrid se's hi apagui los fochos, se tornin moros de pau y revolucionaris de levita y quant blanch.

Serà que'l tebi ambent de la Cort ubriaga y atempera'l cervells més exaltats? Serà que una cosa és predicar la revolució y un'altra dar trigo?

Creyem que's ignoscents que donaren crèdit a pròxims y grans aconteixements, tindrán de demanar que's hi tornin los quartos.

Lo despotisme periodístich

Ademés dels greus problemes y de las nombrosas dificultats que pesan

sobre'l govern, tenim ara que la premsa rotativa de Madrid vol penjar no sabem quins acorts contra en Maura, per haver dit aquell, en un moment d'enfadido per la guerra que li fan los periòdichs, que estava disposat a llegir en lo Congrés la que, com tothom sab, servien o servian, puig no recordem si en Maura's va suprimir, pera subvencionar a certs diaris de major o menor circulació.

No arribarà la sanch al riu, ni als uns ni als altres los hi convé remouer certas coses, que encara essent massa sapigudas, no deixaran d'edificar al públich y demostrar una vegada més que en aquest país si no està tot podrit no'n falta gaire.

Però, de que ve la tirria que's grans periòdichs tenen a n'en Maura? Prou que La Epoca ho diu: perquè el minister de la Gobernació no ha atès tatus en la qüestió d'enc-sillats.

Aquí tenen vostès com per una cosa tan trivial, los fabricants d'opiñó apabullen cada dia al pobre Maura, un dia perquè si y l'altre perquè de la revolució desde arriba li han fet perdre la serenitat y parla ja d'anàrsen a casa, convensut que això és una olla de grills, y de que'l que's figura a regenerador n'ha de sortir sacrificat.

La veritat és que'l despotisme de la premsa de Madrid passa ja de la mida. Aquesta premsa ho és tota, y disposa; crea y ensora reputacions; embruteix al públich ab les seves campanyas quixotescas qu'empenyaren als governs declarar la guerra als Estats Units, y... vaja no acabaríam mai si tingessim de nombrar los grans defectes d'una premsa mercantilista, que viu gracies a l'estupidesa del nostre poble.

A n'en Maura potser li hauria tingut més compte dejarse querer, satisfent los desitjos dels rotatius; perquè ara aprofitarán totas las ocasions pera desacreditarlo y ferlo mal veuler del públich.

Mentre hi hagi tanta gent que sols pensa y diu, lo que veu escrit en lletres de motxo, no s'hi pot estar malament ab los *chicos* encarregats de fabricar opinió.

Bibliografia

J. Pin y Soler.—VARIA.—Primera sèrie d'articles de costums, fantasias, estudis, impresions de viatje & alegats per Joan Oliva y Milà. Impressor a Vilanova y Geltrú, y ara novament estampats. Barcelona, 1903.

Si tots los llibres d'en Pin són molt de goig pera's vers amants de las lletres catalanas, ho són encara més pera nosaltres, los tarragonins. Escriptrors meritissims ha donat la nostra ciutat en la darrera centuria, critichs eminentes, notables dramaturchs, historiaries y poetas de volta; més cap d'ells ha lograt superar ni igualar sisquera la tasca d'en Pin, a l'ensems literaria y patriòtica en la més bella y completa acceptació d'abduas paraulas. En Pin és, sense cap mena de dubte, qui millor ha cantat fins ara la terra nadia, fentla escenari desas hermosas concepcions, describind magistralment sus costums, mostrant en quadros plens de vida y de vigor l'hermosura del nostre païsage, los sentiments nobilitissims de la gent tarragonina, seriosa y esquerpa de si, mes honrada y senyora y delicada com pocas. Per això si la publicació d'una obra d'en Pin constitueix un succès a Catalunya y adhuc fòra d'ella, per Tarragona ha d'essser causa d'entusiasme, que en pocas ocasions com aquestas se veu més ennoblida y honrada.

La passió de tarragonins nos cega tal volta; mes en los pochs dies que tenim a las mans lo darrer llibre d'en Pin, hem fullejat y rellegit infinitat de vegadas los articles de costums, los quadros, las impresions que a l'autor ha sugerit la ciutat dels nostres amors. Res hi fa que alguns dels treballs los conegeussem ja, que altres fins los tinguessim apresos de memoria; sempre hi hem trobat nous encants, bellesas ignoradas, tocs magnífics que s'escapen a la primera llegida y que apareixen ab tot són explendor quan la serena reflexió succeeix a l'entusiasme del primer moment.

Lo Goig dels Pobres, Los Prohoms, L'home al servei, Lletra d'avor y notas d'ahir, L'esclop a la finestra 'Pere y Pau, amichs d'infantes' Agro Romano, tots aquests articles estudis los uns de costums marítims tarragonins, tendrissims dramas de familia's altres, xamosa critica de preocupacions que passaren, descripció acabadíssima dels encants qu-

Pastillas Morelló

Obran per inhalació dels agents antissèptics, anti-catarrals y anti-asmatítics que's desprenen mèntres van desfentse per la boca. Curan la TOS, REFREDATS, BRONQUITIS, AUFECH, CATARROS, RONQUERA, ABCESSOS PULMONARS, etc., etc.

Farmacia de l'autor, Porta de l'Angel, 21 y 23 Barcelona

Comissions y Representacions

DE PRODUCTES NACIONALS Y EXTRANGERS

Centre d'Informació Comercial

NOVAS

ofereix la posta de sol desde las nostres platjas de Llevant, tots aquests articles y altres que en Pin n'ha publicat y altres que deu guardarne en cartera, podrian formar un volum de croquis tarragonins, ensillat de psalms a la patria, ahont s'hi apendria a cantar las nostres glòries, las nostres tipicas costums que per dissot van perdentes, les bellesas ab que la Naturalesa ha enriquit aquest trosset de terra catalana...

No parlèm dels altres treballs que valoran lo llibre que'n occupa y que són la demostració més acabada de que no s'ha exagerat gens a l'affirmar que en Pin és lo primer prosista de Catalunya. Que'n parlin los que no són de Tarragona, que nosaltres ne tenim prou per encomiar lo llibre del nostre respectable amic, fent referència unicament a lo molt y bò que hi ha y que d'aprop o de lluny se relaciona ab aquesta ciutat.

No volem acabar aquestes impresions sense felicitar a D. Joan Oliva que ha editat lo llibre d'en Pin, ab una riquesa y bon gust que ne estèm gaire acostumats a veure. Lo paper, l'impressió, los frisats, són excellents, formant un volum elegantissim que accredita l'avens de las arts gràficas a Catalunya. No's mereixia menys l'obra del nostre eminent païs.

LL.

Coneursos de l'Illustració Catalana

Desitjosa l'empresa de la nova *Il·lustració d'estimular tota mena d'aficions artísticas*, celebrarà un seguit de concursos, qu'anirà anunciant l'un darrera l'altre; per comensar, te'l gust de promoure un de fotografia, al que convida especialment als numerosos aficionats de la nostra terra, regintse per les bases següents:

S'adjudicaran tres premis de vint y cinqu pessetas cada un.

1. A la mellor fotografia que reproduxi un paisatge de Catalunya, en temps de primavera.

2. A la mellor fotografia d'un monument arquitectònic català.

3. A la mellor fotografia que retrati una testa de criatura.

L'*Il·lustració Catalana* otorgarà de més a més los segons premis y mencions que crega de justicia a las autres fotografias que n'estimi mereixedoras, reproduintlas fidelment en sus planas per fer públic lo resultat del concurs.

Es inútil dir que la novedat del tema, lo just punt de mira, l'expressió fisionòmica, y en general lo sentiment artístich qu'ha de guiar aquesta mena de treballs, és lo qu'estima'm preferentment al fer la tria.

Per entrar en concurs, bastarà enviar bonas positivas sobre qualsevol dels papers coneiguts.

Los negatius poden ésser de qualsevol mida, mentres que las probas, directas o ampliadas, no baixin de 9 X 12.

Los treballs se rebràn en l'Administració (Mallorca, 371, Barcelona), fins al mitjdia del 31 de Maig, fentse pública dins lo mes de Juny l'adjudicació dels premis.

Las probas qu'entrin en concurs quedarán arxivadas en l'Administració de l'*Il·lustració*.

Sants de la setmana

Diumenge, 10 de Maig.—St. Antoni arg. de Florencia.—Dilluns, 11.—Sts. Pons, Tudal, Anastasi y Eusebi mrs.—Dimarts, 12.—St. Domingo de la Calzada conf.—Dimecres, 13.—St. Pere Regalat cf. y sta. Glicerio vda. y mr.—Dijous, 14.—St. Bonifaci mr. y sta. Corona mr.—Divendres, 15.—(Abans d') Sts. Isidro Llaurador y Indaleci b.—Dissabte, 16.—St. Joan Nepomuceno mr.

Quaranta horas: comensan a l'iglesia de las Oblatas.

NOVAS

La Junta Directiva del «Centro Industrial» nos prega comividèm a las entitats invitadas a la reunio que tingüe lloch lo passat dilluns en l'esmentat Centre, a la nova reunio que's celebrarà aquesta tarda a las sis, per aprobar y firmar l'instancia que's dirigeix a l'Ajuntament, e l'objecte de que començis'ls treballs pera conseguir la rebaixa de la contribució industrial y del cupo de consums.

Desde dijous a la nit que comencen a arribar, que's nostres círcols polítics, cafès y fondas están concorregudissims de compromisaris pera Senadors, quina elecció tindrà lloch avuy. Com ademés del compromisari han vingut acompañantlo de casi tots los pobles lo Secretari de l'Ajuntament y'l respectiu cacich o cacichs y també molts portan las famílias respectivas, aquests días Tarragona ofereix un aspecte d'animació extraordinaria.

Sembla que representant los compromisaris ja una selecció dins del sufragi universal, deurian tindrà la convicció de sus ideas, mes desgraciadament no és axis y las eleccions de Senadors ofereixen un quadro bastante trist y que reflecta ben bé l'atras intelectual de nostre país.

Dona llàstima veurer aquellas colles de ciutadans que han vingut a exercir un dret y que a l'arribar a Tarragona deuen esperar ordres dels cacichs, y menys mal si encare no's prestan a coses pitjors. En fi: veurem que'n resulta de las eleccions de Senadors, que prometen ésser empenyades, y si la cosa dona joch, ne parlarém amb més extensió lo número vinent.

Los candidats sembla que són los senyors Castellar, Gassol y Sanllch, conservadors; Cañellas, independent; Adell, liberal, y Sardà, republicà.

Se presentarà bastant difícil salvar los tres puestos de la candidatura oficial, segons parer dels que entenen en aquestas maniobras, puig molts dels compromisaris tenen per lo menys un dels vots compromès ja sigui pera lo senyor Cañellas, ja pera lo senyor Sardà.

No seria, donchs, estrany que a l'igual que en las darreras eleccions de diputats a Corts, oferigués l'escrutini alguna sorpresa.

Al veure que a la sessió de l'Ajuntament que tingüe lloch lo divendres d'aquesta setmana hi assistiren los regidors de la piña, ja suposerem que seria profitosa pera Tarragona.

Qualsèvol se creuria que al fer aquest comentari voliam significar que en aquella sessió s'havia de fer lo nomenament d'algún empleat de la casa. Donchs, no, lo que feu que aquells senyors anessin a la sessió, malgrat las protestas de que no podian assistirhi per haverse cambiat l' hora, fou lo poguerse aprofitar de la majoria ab que, altra vegada y degut a la célebre piña, contan dins de l'Ajuntament y omplir las vacants que han fet per una part lo senyor Barba en la Junta d'Obras del Port, per haver dit senyor acceptat la representació de la Junta d'Agricultura, y per altra las que ocasionà la mort del senyor Llaurodó (q.e.p.d.) en las comissions de Gobernació, Foment y Festas.

Pera la Junta d'Obras del Port fou elegit lo senyor Munté per tretze vots, havent resultat dues papeletes en blanch, y per vuit vots contra sis papeletes en blanch foren nomenats lo senyor Teixidó pera Gobernació, lo senyor Malé pera Foment y'l senyor Vilar pera Festas.

Ha causat estranyesa qu'el senyor Pallarès al pactar aquella candidatura ab los de la piña, s'avingués a quels cárrechs que desempenyava'l senyor Llaurodó se donguessin als senyors Teixidó y Malé.

Sembla que'l bon sentit s'imposa y que serán molt pocas las barcas del bou d'aquesta matrícula que s'aprofitaran de la pròrroga d'un mes que s'ha concedit pera dita pesca.

La Associació Catalanista de Premià de Mar ha tingut l'atenció de convidarnos a la Festa inaugural de la mateixa que tindrà lloch avuy a las quatre de la tarde en lo local de l'estimada Associació.

Agraïm la deferència.

Després de molt breu enfermetat deixá d'existir lo divendres passat lo coneigt industrial D. Francisco Balcells.

Per son afable carácter lo senyor Balcells havia sapigut conquistarse l'apreci de quants tingueren lo gust de tractarlo, y encara que en los últims temps la fortuna se li havia girat d'espattlas, se'l veyà sempre animós y ab lluita constant, puig si las forças físicas l'abandonavan fins a l'últim moment sa inteligença clara y sa voluntat decidida li feyan esperar dies més venturosos.

Fa encara molt poch temps que l'amich Balcells va obtenir patent de invenció pera un aparell destinat a la perforació de pous artesians. En aquesta patent fonamentava totas sus ilusions y esperances, ilusions que la mort desgraciadament ha vingut a anular.

Descansí en pau, que ben merescut ho té qui com Balcells de simple obrer consegui enlairarse y distingirse y que totes las energias de sa vida las dedicà a instruirse y al perfeccionament del treball.

Pernils gallegos.

Sobrassada de Mallorca.

Sixto Villalba.—Tarragona.

Ha sigut nomenat correspolson literari de l'*Il·lustració Catalana*, quin primer número sortirà lo primer diumenge de Juny, nostre particular amich lo coneigt escriptor D. Joan Ruiz y Porta.

Neurastenia. — Neurosteógeno Sugrañes.

Nostre bon amich lo Pbre. D. Lluís Barberà, regent que ha vingut essent de la Parroquia de la Musara, ha sigut trasladat ab lo mateix càrrec a la Seueta.

Lo felicitèm.

Lo candidat a Senador per la província eclesiàstica tarragonina, que se'n envia pera assistirhi, lo que ab molt greu no hem pogut fer per ocupacions perentorias que'n privaren d'aital gust.

Es inútil dir quan ho celebrèm, puig lo Dr. Torres és un dels més ilustres prelates de Catalunya y quina plome ha sigut sempre posada al servei de la doctrina catalanista, de la que n'és un dels més decidits campions.

Ab motiu de sa elecció honràvem avuy las planas de LO CAMP DE TARRAGONA ab variis fractaments de treballs de l'insigne escriptor, que recomanèm d'un modo molt especial als nostres lectors.

Lo dia 5 del corrent morí nostre benvolgut amich don Joaquim Borrás y Punyet, distingit metge y subdelegat de medicina.

La mort del senyor Borrás ha sigut molt sentida, y per ella acompañeny d'un modo sincer en son dolor a sus seyyoras germanas y demés familia.

D. E. P.

Ha cesat en la direcció de nostre confrare *Herald de Tarragona* don Lluch Costa Ferrer, a qui agraïm sa tarjeta de despedida y sos oferiments.

De la direcció de l'esmentat confrare se'n ha encarregat lo Sr. González Hurtibise.

Convalecencias.—Ovi Lectina Glol.

Aquesta nit tindrà lloch al «Centre Català» una lluïda funció teatral posantse en escena l'aplaudit drama de Soler y Martí Folguera, «100.000 duros» y la sarsuela castellana «¡Cómo está la sociedad!»

La festa acabará ab un ball de societat en obsequi a las seyyoretas.

L'Associació Catalanista de Premià de Mar ha tingut l'atenció de convidarnos a la Festa inaugural de la mateixa que tindrà lloch avuy a las quatre de la tarde en lo local de l'estimada Associació.

Agraïm la deferència.

SI SENYOR

No hi ha cap confitura comparable a las tan anomenades pastillas ALONSO HERMANOS elaboradas a Logroño de fa mes de 40 anys. Són eficacis recomendades per son agradabilissima paladar y excelentes condicions nutritivas que les fan superiors a totes las imitacions.

Venda exclusiva: Ultramarins y comestibles de JOSEP CARDONA, Portalet, 1 y Plassa de la Font, 51, Tarragona.—Marca de fàbrica «La Cabra».—Únic de posít establements Cardona, carrer del Portalet, n.º 1, Plassa de la Font, 51, y carrer de Apodaca, 27. Participen als consumidores de tan excelent pasta, que visitin lo depòsit que tenen los senyors Cardona, en lo que hi trobarán un variat assortit de ditas pastas italianas a preus sumamente baratos.—Venda de pà y sopa «Gluten» pera's diabètichs. Extens assortit de distintas classes de formatges nacionals y extrangers.

Portalet, 11.—Plassa de la Font, 51.—Apodaca, 27

L'Excm. Sr. Arquebisbe's proposa en l'actual mes practicar la Santa Visita pastoral als següents pobles: Salou, Vilaseca, Canyona, Molnàs, Tamarit, Altafulla, Torredembarra, Clarà, Creixell, Roda, Pobla de Montornès, La Nou, Vesella, Ardenya y Catllar. Segons costum s'avisarà ab anticipació als rectors lo dia y hora de l'arribada de la primera autoritat eclesiàstica.

Camises y corbatas alta novetat. Camiseria de Pau Brú, Comte de Rius, 20.

Lo passat dijous morí en aquesta ciutat D. Joan Burrut y Vidal, avi de nostre estimat company N'Antoni Renau, a qui com a sa atribuïda família fem present nostre condol per tan sensible pèrdua.

Són moltes las famílias que avuy se trasladaran al seu poble de Torredembarra ab lloch la firma anual.

Ab motiu de tenir-se que procedirà l'elecció d'un Senador pera la província eclesiàstica tarragonina, quin acte tindrà lloch en lo Palau Arquebisbal, nostre Prelat no administrarà avuy lo sagrament de la confirmació.

Ahir tingüe lloch en aquesta ciutat l'Assamblea de Secretaris de la província.

Agraïm moltíssim l'invitació que se'n envia pera assistirhi, lo que ab molt greu no hem pogut fer per ocupacions perentorias que'n privaren d'aital gust.

Tallèm de nostre estimat confrare *La Veu de Catalunya*:

«Ha quedat exposada aquesta setmana al saló Parés l'hermosa bandera feta per suscripció de las donas catalanas ab lo propòsit de regalarla a l'Unió Catalanista.

Lo dibuix y la direcció de l'obra han corregut a càrrec del notable dibuixant senyor Riquer, qui ab aquesta ocasió ha donat altre cop probas de son bon gust y son domini en las arts ornamentals.

Lo drap de la bandera està constituit per un fondo de domàs a franjas grogas y vermellas de gran amplitud, ab dibuix repetit de l'escut de Catalunya en mate y satinat, sortit dels reputats obradors de la casa Malvehy. Sobre aquest fondo de domàs s'hi destaca un medalló central, elaborats ab sedas d'aplicació de diferents tons, representant a Sant Jordi, matant al drach. Prop del pal, hi figura una franja d'iguals aplicacions, ab unes barres catalanas y l'any en que fou construïda la bandera.

Lo pal d'aquesta remata ab lo floró molt airós y elegant, decorat ab sis escutets d'esmalt representant temes de flora decorativa, del qual surt una alabarda de plata fosa escaient.

Tant en lo conjunt, com en los detalls, l'obra ofereix gran sumptuositat y carácter, honrant a l'artista que l'ha concebuda y a las seyyoras que han contribuit a tan bella manifestació d'art y de catalanisme.»

Orfebreria religiosa y ornamentals de Iglesia.—J. CABALLÉ GOYENECHE.

Nostre bon amich y colaborador en Francesc Carbó, ha sigut nomenat Delegat a Tarragona, del «Comité du Monument Cervantès» de Paris.

Boixets de puntes. Canonets de boix. Balart y Fill, Sant Pere de Torelló (Barcelona).

Las eleccions de compromisaris pera Senadors celebradas lo diumenge passat a Barcelona, senyalaren la forsa que's catalanistas tenen entre las classes acomodadas d'aquella capital, puig triomfà per gran majoria integrada la candidatura catalanista.

Los catalanistas presentan candidat pera Senador al Sr. D. Sebastià Torres, ex-diputat a Corts y sembla que junts amb altres elements independents apoyaràn en contra de la candidatura caciquista als Srs. D. Magí Sandiúmeny y a D. Félix Ricart, Marqués de Santa Isabel.

Pera l'Universitat y l'Econòmica s'indican a D. Raimond d'Abadal y al Sr. Bertrán d'Amat.

Xarop de hipofosfats CLIMENT

La lleigitima marca "SALUD"

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt Srs. meus: Lo Nen X. de tres anys, sofria desde més d'un any d'una escròfula crònica. Cansat d'usar sens cap resultat quantas Emulsions y reconstituyents se precontinen per aquets cassos, vaig ensenyjar los Hipofosfats Climent, trobant consol lo pacient, ja en lo primer frasco y molt prompte la curació completa.—Dr. Sillóniz, Catedràtic de Barcelona.

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt senyors meus: Puchi asssegurarlos qu'en tots los cassos d'Asplenio presenta la meva clínica á causa d'affeccions genitales provenients de la falta de fixesa de las viscera abdominals (Enteròptosis) lo Xarop Climent marca SALUD m'ha donat inmigrables resultats.—Dr. Gibert, Especialista en parts y malalties de la dona.

Exigeixis lo llegitim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, püig s'en expén altre del mateix nom.

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt senyors meus: Havent presentat á la meva clínica la Sra. D.ª N. N. afectada de gana y de farsas, vaig prescriurel lo Xarop Climent marca SALUD, y foren asombrados los resultats, doncs en poch temps cobrà apetit y farsas y se li regularisaren las reglas.—Dr. Letamendi.

Ovi Lecitina Giol

(Lecitina de rovell d'ou)

Tónic. Reconstituyent

Antineurasténic

Horas de classe.—PINTURA.—Classe pera noys: De set à dos quarts de nou del matí.

Classe pera senyoretas.—De dos quarts de dues à les tres de la tarda.

Dibuix.—Pera senyoretas: A la mateixa hora de la classe de pintura.

Pera noys: De set à dos quarts de nou del vespre.

Gabinet y Clínica Dental
DE
A. PONS ICART

SAN AGUSTI, NUM. 21, PIS SEGÓN, TARRAGONA

Tractament especial de las malalties de las dents y genives.

Extracció de dents, caxals y arrels sense dolor.

Especialitat en emplastes, employmates y orificacions.

Perfeccionament en la construcció de pessas y dentaduras de totas classes.

MAQUINARIA agrícola, industrial y vinícola
Compleit assortit en ferreteria

MARCELÍ VICENS
APODACA, 27, TARRAGONA

Únic representant en aquesta província de l'important casa de Barcelona, Srs. Ignaci Sanpere y C.^a, constructors d'arades y bògits pera ondas llaurades y demés màquines agrícoles.

Lo Camp de Tarragona
SETMANARI CATALANISTA

Redacció y Administració: Méndez Núñez, 6

Tarragona, trimestre..... 1 pesseta
Fora..... 1 »
Extranjer..... 2 »
Número d'avuy..... 10 cént.

Anuncis a prèus reduits

EMULSIÓ NADAL

Única que conté'l 80 per 100 d'oli pur de fetge de bacallá

Aprobada y recomendada per las Academias de Metges y Apotecaris

LA MELLOR:

LA MÉS AGRADABLE

Ayga naf SERRA

La Joya del Centre Establiment de begudas

JOSEPH RIOLA

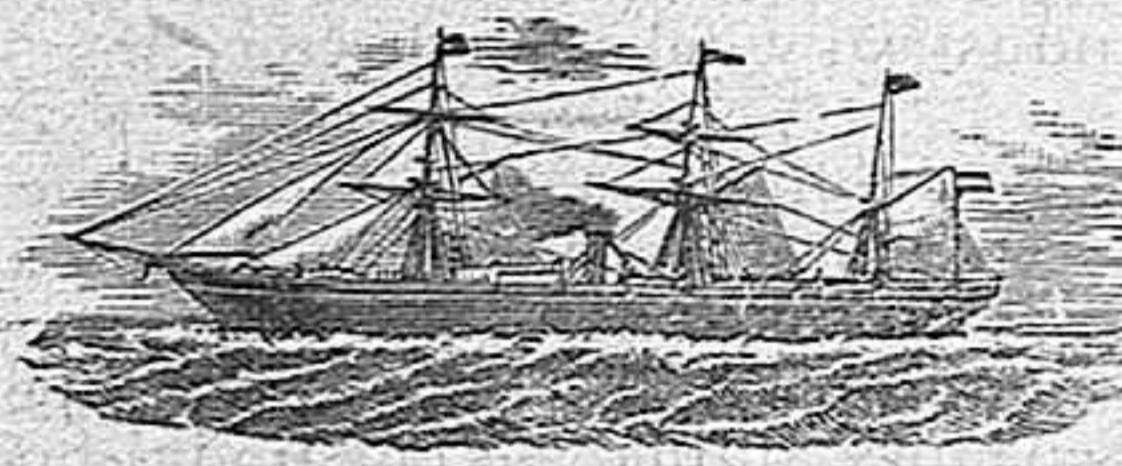
Tarragona.—22, RAMBLA DE SANT JOAN. 22.—Tarragona

Cervesa fresca Moritz, rebuda diariamente de la fàbrica.

Horchatas y xarops fins, nectars y demás begudas del temps.

Dipòsit de gel.—Vins y licors de las más acreditadas marcas á preus econòmics.

SE SERVEIX A DOMICILI

Serveys de la Companyia Trasatlàntica

Línia de Cuba y Méjico.—Lo dia 16 de Maig sortirà de Bilbao, lo 19 de Santander y el 20 de Coruña, lo vapor Alfonso XIII, directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y carrega pera Costafirme y Pacífic ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Nova-York, Cuba y Méjico.—Lo dia 26 de Maig sortirà de Barcelona, lo 28 de Málaga y el 30 de Cadiz lo vapor Montevideo, directament pera Nova-York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Maig sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y el 15 de Cadiz, lo vapor Leon XIII, directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admitem passatge y carrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina per ferro-carril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífic; pera quals ports admets passatge y carrega ab bitlets y coneixements directes. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Carupano y Trinitat ab trasbord a Curaçao.

Línia de Filipinas.—Lo dia 23 de Maig sortirà de Barcelona, habent fet las escales intermitjas lo vapor Isla de Panay, directament pera Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de la India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Maig sortirà de Barcelona, lo 5 de Valencia, lo 15 de Málaga y el 7 de Cadiz, lo vapor Reina María Cristina, directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Línia de Canaries.—Lo 17 d'Abril sortirà de Barcelona lo 18 de Valencia, lo 19 d'Alacant y el 22 de Cadiz, lo vapor , directament pera Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de la Palma y Santa Cruz de Tenerife, retornant a Barcelona per Cadiz, Alacant y Valencia.

Línia de Fernando Poo.—Lo dia 25 de Maig sortirà de Barcelona y el 30 de Cadiz, lo vapor M. L. Villaverde pera Fernando Poo, ab escalas en Casablanca, Mazagán y altres ports de la Costa occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Línia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dimecres y divendres.

S'admet passatge pera Tanger: dimarts, dijous y dissabtes.

Pera més informes dirigir-se a son agent D. Emili Borrás

Elixir á la Ingluvina GIOL

Es lo millor remey pera la prompte y segura curació de totas las malalties del

VENTRELL

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforsant los debilitats. De venta en totas las Farmacías y en casa son autor, Passeig de Gracia, 4, Barcelona.

Farmacia Plana

al costat de la antiga

CASA FIGUERAS

REAL, 6.—Tarragona

Provista de medicaments moderns adquirits d'origen.—Complet assortit de medicaments pera curas antisèpticas.—Especialitats nacionals y extrangeras.

Aygas minero-medicinals

TARRAGONA

Droguería Plana

Antiga casa Figueras

Reial 6, cantonada Rebollo 20

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complet surt de drogas, sulfat y primeras materias pera abonsos ab riquesa garantida y de importació directa.

PREUS LIMITATS VERITAT

Sofre FLORESTILLA de la millor marca

TARRAGONA

Academia Duarte

Carrer de la Palma, 2.-Tarragona

Se donan conferencies de tots los cursos de las Facultats de Dr. y Ciencias sociales y Filosofía y Lletres, comprenden en aquesta darrera las seccions correspondents a las tres licenciatures.

Lo curs, com en anys anteriors, començarà'l dia 1.er d'Octubre, com així ho disposa l'art. 3.er del Reglament.

S'admeten alumnes interns y externs.

L'Academia compta ab suficient nombre de professors titulars pera cada secció.

Pera informes al Director D. Francesc Duarte, advocat, beneficiat de la S. I. Metropolitana.

CERVEZA

de primera calitat, se serveix á prèus reduits en l'acreditat establetim.

LA BATERIA

Rambla St. Joan, núm. 39

Gran assortit de vins y licors de totas classes, marcas de primera y prèus econòmics.

Aquesta triple ayga de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al pèu d'una pesseta.

A grans importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra. Reus

dilluns a REUS en sa antiga clínica dental.

Plaça de Prim, núm. 2, Primer pis

DE LAS 9 DEL MATÍ Á LAS 5 DE LA TARDE.

Lo Dr. J. Jordán

DENTISTA

Té l'honor d'offerir á sos nombrosos clients y al públic en general, lo Gabinet Odontològich que ab los millors avensos de la Odontologia moderna ha establert á

Barcelona, Passeig de Gracia, 4, 1er (cantonada al carrer de Casp, junt als teatres Tivoli y Novetats) y fentlos així mateix avinent que opera tots los

dilluns a REUS en sa antiga clínica

dental.

Plaça de Prim, núm. 2, Primer pis

DE LAS 9 DEL MATÍ Á LAS 5 DE LA TARDE.